

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 2 Petrus 1, 16 - 19
Middagdienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Gezang 139 : 1 en 2 (i.v.m. preek over belang apostelen)**
- 4 Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 Viering van het Heilig Avondmaal**
- 6 Tafel klaarmaken: Zingen : Lied 360 : 1**
- 7 Tijdens viering : Zingen : Gezang 57 : 1 - 3**
- 8 Schriftlezing : Marcus 9 : 2 – 8 en 2 Petrus 1 : 12 - 21**
- 9 Zingen : Psalm 119 : 39 en 40**
- 10 Tekst : 2 Petrus 1 : 16 - 19**
- 11 Zingen : Lied 127 : 1 - 3**
- 12 Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 13 Zingen : Gezang 141 : 1 - 3**
- 14 Dankzegging en gebed**
- 15 Dienst van de offeranden**
- 16 Slotzang : Gezang 139 : 4 en 5**
- 17 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

[Jubileum] We vieren vandaag het vijftigjarig bestaan van onze gemeente. Een jubileum is een moment om bij stil te staan. Een moment om terug te kijken. Om dankbaar terug te kijken naar wat we van de Here hebben ontvangen. Maar dankbaar terug kijken is natuurlijk alleen maar mogelijk als de gemeente ook een plek heeft in ons hart. Want dankbaarheid is als het geheugen van het hart. Waar geen vreugde in het hart is als je geschenken krijgt daar is ook geen ware dankbaarheid. Maar 50 jaar is niet ons eindstation. Het is een tussenstation. Een heel belangrijk tussenstation. Dat zeker. Maar het is een tussenstation. Voor de gemeente zelf en ook voor ieder van ons persoonlijk. De reis gaat verder. Want hoe mooi het feest van dit weekend ook is, wij verwachten een nog groter en nog fijner feest. Het feest dat zal beginnen als onze Heer Jezus Christus terugkomt op aarde. Als de bruiloft van het Lam begint. Als wij met Hem de wijn nieuw zullen drinken. Het feest waar we bij iedere viering van het Heilig Avondmaal een voorproef van ontvangen.

[Jezus hoeksteen] Vanmorgen hebben we met elkaar stil gestaan bij onze Heer Jezus Christus als de hoeksteen van een geestelijk huis. Een geestelijke tempel waar God te midden van zijn volk woont. Christus is de belangrijkste steen van dat huis. Dat zijn we ons vaak wel bewust. Wat minder bij ons leeft is dat het fundament van dat huis gevormd wordt door de apostelen. Zoals Paulus daarover schrijft in Efeziërs 2 vers 19 en verder: ‘Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus zelf als de hoeksteen. Vanuit Hem groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan Hem de Heer, in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.’ Dus de Heer Jezus Christus is de hoeksteen, maar voor de bouw van het geestelijk huis is het fundament dat de apostelen en profeten hebben gelegd ook van zeer groot belang. Niet voor niets belijden we in de apostolische geloofsbelijdenis dat we één heilige, algemene en apostolische kerk geloven. Met dat woord ‘apostolisch’ belijden we dat we een kerk geloven die op het fundament van de apostelen is gebouwd.

Ik bedien u deze middag het Woord van God onder het volgende thema:

[Thema] De apostel Petrus bemoedigt de kerk door te wijzen op de heerlijke wederkomst van Jezus Christus.

Op deze wederkomst kunnen we vertrouwen:

- 1. Omdat Petrus al even deze heerlijkheid van Christus heeft mogen zien,**
- 2. De apostelen en profeten een betrouwbaar getuigenis geven in Gods Woord.**

We zullen dus eerst zien dat we erop kunnen vertrouwen dat de Here Jezus Christus in heerlijkheid weer zal komen omdat Petrus al even deze heerlijkheid heeft mogen zien. Als Petrus deze brief schrijft dan schrijft hij in het bewustzijn dat zijn tijd op de aarde nog maar kort is. In vers 14 schrijft hij letterlijk: ‘Ik weet dat mijn tent binnenkort zal worden afgebroken’. De Heer Jezus heeft hem dat laten weten. **[Petrus herhaalt]** En als apostel van Jezus Christus wil hij nog een keer de dingen onder de aandacht brengen die voor de broeders en zusters zo belangrijk zijn. Blijkbaar weet hij dat hij daarbij in herhaling valt. Zo begint hij al in vers 12: ‘Daarom zal ik u hieraan blijven herinneren, hoewel u dit alles wel weet en gegrondvest bent in de waarheid die u hebt leren kennen’. En dan vers 13: ‘Maar het lijkt me goed u wakker te houden door het telkens opnieuw onder uw aandacht te brengen, zolang ik in deze tent verblijf’. En in vers 15 legt hij uit waarom hij dit doet: ‘ik doe er mijn uiterste best voor dat u zich dit alles ook na mijn heengaan steeds weer voor de geest zult kunnen halen’. Petrus wil het dus zijn lezers echt inprenten. Mogelijk speelt daar de ervaring van zijn eigen zwakheid in mee. Want in vers 13 heeft hij het over ‘wakker houden’. Het is heel goed mogelijk dat hij nog altijd iets van schaamte met zich meedraagt over het feit dat hij samen met de andere apostelen in de hof van Getsemané niet wakker is gebleven, terwijl de Here Jezus hen tot twee maal toe met klem gevraagd had om wakker te blijven. Terwijl Jezus in grote nood was waren ze tot twee keer toe in slaap gevallen. Een geschiedenis die door in het evangelie naar Marcus is beschreven. En waarschijnlijk uit de mond van Petrus is opgetekend. Petrus weet hoe gemakkelijk je aandacht kan verslappen, je geloof kan inzakken en daar wil hij zijn lezers voor behouden. Een ervaring die wij met Petrus delen nietwaar? Hoe gemakkelijk kan ons geloof niet in de versukkeling raken? Ook wij hebben het nodig dat wij het evangelie telkens weer horen. Ook al horen we lang niet altijd nieuwe dingen. Het is goed dat die oude dingen van tijd tot tijd weer worden benoemd, zodat ze ons helder voor de ogen staan.

[Petrus wil] En wat wil Petrus zijn lezers dan op het hart binden? De glorierijke terugkeer van onze Heer Jezus Christus (vs 16). Want daar ziet Petrus met de hele kerk naar uit. De wederkomst van de Heer Jezus Christus. In het gebruik van de volledige naam klinkt de heerlijkheid van onze Heiland door. Wij verwachten onze Heer. We verwachten Hem van wie wij het kostbaar eigendom zijn. We verwachten Hem die ons met zijn kostbaar bloed gekocht heeft. Die over ons waakt en voor ons zorgt. We verwachten Jezus onze Verlosser. Hij die ons gered heeft uit de handen van duivel. Een duivel die slechts uit was op onze ondergang. We verwachten de Messias. We verwachten onze hoogste Profeet en Leraar. We verwachten Hem die ons alles verteld heeft wat wij moeten weten om getrouwd te kunnen leven. We verwachten Hem die ons verteld heeft welke plannen God met ons heeft. We verwachten Hem die zijn leven voor ons geofferd heeft en die elke dag weer het voor ons opneemt bij God. Onze eeuwige hogepriester. We verwachten onze grote Koning. Hij die ons beschermt met zijn grote kracht. Hij die ons regeert met zijn liefde en wijsheid. We verwachten Hem die zo rijk is om te kennen. En we verwachten Hem in zijn heerlijkheid. In zijn glorie en pracht.

[Zekerheid] En hoe kunnen we weten van deze heerlijkheid van de Here Jezus Christus, jongens en meisjes? En mogelijk hebben de lezers van de brief van Petrus zich dat ook afgevraagd. Nou, zegt Petrus, ik heb de heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus gezien. Hij heeft met zijn eigen ogen gezien hoe de kleren van de Here Jezus witter werden dat wit. Zo wit als hij nog nooit gezien had. Hij heeft gezien hoe Mozes en Elia af waren gedaald uit de hemel om met de Here Jezus te spreken. Ze wisten niet wat hun overkwam. Zo hadden ze de Heer nog nooit gezien en ze waren door schrik overweldigd en ze wisten niet goed wat ze moesten zeggen. Zelfs Petrus niet. En als Petrus niet goed wist wat hij moest zeggen, dan hield hij niet zijn mond, maar ging hij praten. En daarom zei hij maar dat het goed was dat zij erbij waren, want dan konden ze drie tenten opzetten. Alsof de Here daar tijden met Mozes en Elia zou verblijven. En terwijl ze daar zo met elkaar op de berg waren, was er de schaduw van een wolk over hen heen gekomen. God was verschenen. En toen had zijn stem geklonken. En deze stem richtte zich tot Petrus, Johannes en Jacobus en zei: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!' De Here Jezus deelt als Zoon van God in de heerlijkheid van de Vader. Hij is de man naar Gods hart. En iedereen moet dat weten. Deze gebeurtenis heeft veel indruk gemaakt op Petrus. En dat kunnen jullie je ook wel voorstellen, jongens en meisjes. Zoiets vergeet je

nooit meer. En je gaat dan ook anders naar de Here Jezus kijken. En omdat Petrus de Here Jezus in die pracht heeft gezien weet hij ook zeker dat Jezus de Zoon van God was en dat Hij op een dag ook zal terugkomen naar de aarde. Want dat heeft Hij zelf gezegd. En Petrus bindt ons op ons hart dat niet te vergeten. De Heer Jezus Christus, de geliefde Zoon van God, gaat terugkomen op de aarde. Hij naar wie wij moeten luisteren. En zijn wij daar dan klaar voor? Zijn wij dan wakker, omdat we naar Hem hebben geluisterd? Of zijn wij geestelijk in slaap gevallen? Zijn wel helemaal niet voorbereid. Leven we alsof er geen God is en alles eindeloos zal voortkabbelen en wij ons nergens druk over hoeven te maken. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien dat we erop kunnen vertrouwen dat de Here Jezus Christus in heerlijkheid weer zal komen omdat de apostelen en profeten hiervan een betrouwbaar getuigenis hebben gegeven.

[De verheerlijking] De verandering van de Here Jezus op de berg en het klinken van de stem van God was overigens niet het enige waardoor Petrus, Johannes en Jacobus extra geloof in de Heer Jezus Christus kregen. Want het zien van de Here Jezus op deze manier versterkte ook hun geloof in de profeten. En bij de profeten moeten we niet alleen denken aan de profeten zoals we die kennen uit de profetenboeken van het Oude Testament. Maar ook aan de andere boeken. Want Mozes was ook een profeet. David was een profeet in zijn Psalmen. Samuël was een profeet. Als Petrus hier dus schrijft dat door deze gebeurtenis hun vertrouwen in de profeten alleen maar is toegenomen, dan bedoelt hij daarmee het hele Oude Testament. Heel het Woord van God is betrouwbaar gebleken. Als God in Psalm 2 over zijn Zoon spreekt, dan heeft God ook een Zoon. Als God zegt dat Jezus de Uitverkorene is, in wie God een welbehagen heeft, dan zijn dat woorden uit Jesaja 42. Als profeten spreken over het lijden van Christus, dan komt dat lijden ook. Als ze spreken over het takje uit de afhakte boomstam van Isaï, de familie van David, dan is dat takje er. Alles wat er in de profeten over de Heer Jezus Christus staat is betrouwbaar gebleken. Woord en werkelijkheid sluiten naadloos op elkaar aan. En als je merkt dat God zelf de woorden van de profeten spreekt dan is dat een bewijs voor de betrouwbaarheid van deze geschriften. En als je Jezus zelf telkens weer uit de geschriften hebt horen citeren en als je merkt dat Hij ze als betrouwbare boeken beschouwt, dan heeft dat natuurlijk grote betekenis. Want als Hij ze gebruikt om betrouwbare boeken, wie zouden wij dan zijn dat wij dat niet kunnen.

[Looplamp] En daarom kan Petrus dan ook met volle overtuiging schrijven dat wij er goed aan doen om onze aandacht daarop altijd gericht te houden. Als een lamp die in een donkere ruimte schijnt. En er is inderdaad sprake van een donkere ruimte. Want veel mensen tasten in het duister al het gaat over de vraag waarom ze hier zijn. Als het gaat om de vraag naar de ellende in deze wereld. Als het gaat om de vraag hoe er ooit aan deze ellende een einde zal komen. Als het gaat om de vraag waar ze voor zullen leven. Maar het licht van Gods Woord blijkt een betrouwbaar licht te zijn. Met de looplamp van Gods Woord kun je als mens uit de voeten in dit leven. Het zou dom en dwaas zijn om het licht dat de weg wijst in dit leven te negeren en zelf een weg te zoeken in de wereld van de duisternis. Dan verdwaal je onherroepelijk.

[Aangevuld Woord] Aan dit Woord van de profeten is nu het Woord van de apostelen toegevoegd. De apostelen, Petrus, Johannes en Paulus. En het Woord van de evangelisten Mattheüs, Marcus en Lucas. En hun Woord is net zo betrouwbaar als dat van de profeten. Het is een lamp die schijnt in het duister. En op dit getuigenis van de apostelen en profeten moeten wij als kerk van Jezus Christus verder bouwen. We hebben er de afgelopen vijftig jaar als gemeente van Jezus Christus en als kinderen van God op gebouwd. En dat is wat ons te doen blijft staan. Dan zullen we wakker blijven en het goede spoor volgen.

[Het Woord overbodig] Maar op een dag zal toch dit licht overbodig worden. Want op een dag zal de duisternis verdreven worden. Zal de nacht ten einde komen. Want op een dag zullen we mogen leven bij het licht van de heerlijkheid van Jezus Christus zelf. Op een dag zal de aarde omstraald zijn van licht en zal alle duisternis verdreven worden. En het licht dat er dan is, maakt de lamp overbodig. Want zo is het toch jongens en meisjes? Laten jullie thuis in de woonkamer het licht aan als het volop dag is en het licht van de zon binnenvalt? Nee, toch?! Want het licht van de lamp heeft dan toch geen enkele zin. Het licht van de lamp voegt niets toe. Zo zal het zijn als de Here Jezus in zijn heerlijkheid verschijnt en zijn Koninkrijk op aarde vestigt. **[Morgenster]** Hij is de Morgenster. De Morgenster, net als de naam van de basisschool die we in Spijkenisse hebben en waar veel kinderen hier naartoe gaan. De Morgenster is de aanduiding van de planeet Venus. De planeet staat soms fonkelend aan de hemel vlak voordat de zon aankomt en de nieuwe dag begint. De Morgenster is als het ware de voorbode voor de dag. En zo is de Here Jezus de Morgenster die in ons hart opgaat. Dan is het niet meer het Woord van

God dat ons hart verlicht en ons de weg wijst, maar het licht van Jezus Christus zal de wereld en ons hart vervullen.

[Afsluiting] Die dag moeten we verwachten. De dag van de terugkeer van de Here Jezus. De dag waarop Hij alles nieuw zal maken en het Koninkrijk van God in al zijn volheid zichtbaar en tastbaar wordt. Met het oog op die dag vergadert de Here ons hier als zijn gemeente. Met het oog op die dag wordt hier elke zondag het Woord van God gepredikt. Met het oog op die dag bewaren we hier het Woord van God als een betrouwbaar getuigenis. Als een lamp die schijnt in een donkere ruimte.

Amen